

Székely Közélet

Előfizetési árak:

Egész évre 160 leu.
Fél évre 80 leu.
Negyed évre 40 leu.

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Megjelenik szombaton reggel

Felelős szerkesztő: TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulev. Regele Ferdinand 14 szám
(v. Kossuth-utca).
Telefonszám: 34.

Nem fogadták el a magyarság kinyújtott jobbát.

A kormánypárt magatartása meghiusítja a választási paktumot.

Aki tudja, hogy mit jelent nálunk egy választás s hogy milyen sűrűn ismétlődnek ezek a választások, az meg tudja érteni azt a közhangulatot, amely a mostani közigazgatási választások kiírásakor abban az óhajásban nyilvánult meg, hogy legalább a megyetanácsai választásra egyezményt kellene kötni. Ezt a közóhajt különösen képpen a Réti lapja úgy mutatta be, hogy annak semmi egyéb nem áll utójában, mint a Magyar Párt vezetőségének visszautasító magatartása. Már akkor gyanus volt ez a beállítás, mert a magyar pártvezetőség már az első pillanatban magáévá tette a közóhajt s mihelyt a választásokat kiírták, dr. Jodál Gábor pártelnök alkalmat keresett, hogy a prefecttel a pactumtárgyalásokat bevezesse. Már ezen a bevezető tárgyaláson maga a prefect javasolta a 60—40 százalékos arányt, mint kiindulási alapot. Látván a hajlandóságot a prefectnél is, november 7-én este fél 7 órakor dr. Hinléder ügyvezető jelentkezett Bárbat prefectnél, a vele történt előzetes megállapodás alapján, a tárgyalások folytatására.

A prefect a legszívésebben fogadta a magyarpárti ügyvezetőt s a háromnegyed óráig tartó megbeszélésen a legsúlyosabb érveket vonultaták föl kölcsönösen a paktum mellett. A prefect ezek közül különösen a pénzügyi okokat hangsúlyozta: a választásnak csak a hivatalos kiadásai 2—3 százezer lejbe kerülnének. A Magyar Pártnak főszempontjai voltak, az anyagi kérdés mellett, a nagy erkölcsi megrázkódítás, a lakosság folytonos nyugtalanítása, hiszen még a nyári választás hullámai sem ültek el s a nagyközönség csak helyeselni tudja, ha most egy újabb, téli választás szenvedéscitől megkímélik. Egy szóval: a tárgyaló felek közt semmi elvi akadály nem volt. De nem volt akadály a gyakorlati kivétel, vagyis a számszerű megegyezés kérdésében sem. A prefect arra az arányszámra hivatkozott, amit a Magyar Párt a júliusi képviselőválasztáson ért el s ezt az 53 százalékot hajlandó volt 60-ra kiegészíteni. Hinléder viszont a kormánypárt által elért 29 százalékra mutatva rá, azt ajánlotta, hogy a százalékos megoldás helyett fogadják el a számszerű megegyezést s partja nevében 8 tagsági helyet ajánlott fel a megye-tanácsban, a községekre nézve teljesen szabad, alkotmányos választást kért, úgy, hogy a pártok beleszólása nélkül, teljesen a nép akaratára bizzassék a községi tanácsok megválasztása, a városi választás kérdését pedig egyelőre kapcsolják ki, de azzal a reménnyel, hogy később erre nézve is megegyezés jöhet létre, ha ebbe a többi román pártokat is be lehet vonni. A prefect teljesen magáévá tette ezt az ajánlatot, csupán azzal a számbeli eltéréssel, hogy lehet öleg 10, esetleg 9 tagsági hely jusson a kormánypártnak a megye-tanácsban, s hogy e helyek betöltésénél a Magyar Párt kapcsolja ki a személyi szempontokat, vagyis ne tarson fenn beleszólási jogot abba, hogy a kormánypárt a neki jutó helyekre kiket jelöl. Mint emlékezhe-

tünk, az 1929 évi Solomon féle paktum meghiusulásának egyik főoka éppen a személyi kérdés volt. Dr. Hinléder kijelentette, hogy a megegyezés érdekében a magyar pártvezetőség most ettől is eltekint és semmiféle fenntartással nem él. Nem volt tehát semmi eltérés vagy akadály, mert a 8. és 10-es szám közti különbség ilyenek nem volt tekinthető, s maga a prefect tette azt a kijelentést, hogy ezt a különbséget ketté lehet vágni. A magyarpárti ügyvezető a legnagyobb reménységgel távozott az előzetes megbeszélésről s a pártvezetőségnek megtette jelentését. A prefecttel, aki másnap Bukarestbe utazott, hogy a paktumhoz a kormánypárt vezetőségének hozzájárulását megszerezze, abban állapodtak meg, hogy a prefect a döntést visszakeresésekor, pénteken reggel fogja tudatni. A magyar pártelnökség, ebben a tudatban, pénteken délelőtt 10 órára hívta össze a végrehajtóbizottságot, hogy a fejleményekhez képest a maga részéről is véglegesíthesse a megegyezést.

Csütörtökön este távirat érkezett Bukarestből a prefectől dr. Jodál pártelnökhöz, mely azt tartalmazza, hogy a prefect csak szombaton érkezik haza, s hogy a kormánypárti vezetőség hozzájárul a paktumhoz abban az esetben, ha a két párt közt a megyetanácsai tagsági helyek egyenlő arányban oszlanak meg, vagyis 15 lesz a Magyar Párté és 15 a kormánypárté. Az értesítés a legnagyobb megdöbbenést keltette a Pártotthonban, mert első pillanatra látszott abból, hogy a nemzeti parasztpárt nem akarja és nem akarta komolyan a megegyezést. Olyan feltételt szabott, amit a Magyar Pártnak a maga és az egész romániai magyarság megalázása nélkül elfogadni lehetetlen. A 15 tagsági hellyel való megelégedés azt jelentené, hogy a legmagyarabb vármegyében a magyarságnak csak statisztika-szerep jut a megye ügyeinek elintézésében s ez általános elismerése volna annak, hogy a romániai magyarság felad minden küzdelmet, amelyet jéddig nyelvért, iskoláért, egyházáért, vagyoni és erkölcsi helyzetének javításáért, nemzeti elismertetéséért folytatott.

A Magyar Párt különben még nem akar véglegesen belenyugodni a békés megoldás meghiusultába. Némi reményt fenntart a prefect hazaérkezétségéig, a vele való közvetlen tárgyalások folytatásától remélvén a megegyezés esetleges sikerét. Ha azonban ezt teljesíthetetlen feltételekkel tennék lehetetlenné, a párt önállóan veszi fel a küzdelmet, magáról pedig elhárít minden felelősséget.

A helybeli Jótékony Nőegylet 1932 nov. 26-án délután 4 órai kezdettel a tanítónőképzőintézet tanácskozó termében közgyűlést tart, amelyre az egylet tisztelt tagjait ezuton hívja meg az elnökség. A közgyűlést megelőzőleg 1/4 órákor választmányi gyűlés lesz, amelyre a választmányi tagok megjelenését szintén kéri az elnökség.

Láttamoztatni kell az arcképes igazolványt!

A városházán most folyik a személyazonossági igazolványok láttamoztatója. Ismételten felhívjuk a városi választópolgárok figyelmét arra, hogy a közeledő városi és megyei választáson csak azok szavazhatnak le, akiknek személyazonossági igazolványában ki van tüntve az 1932 évi választói jogosultság beírására vonatkozó róvat. Az igazolványok láttamoztatója a választás napjáig lehet elvégeztetni, naponta d. e. 8—1/2 óráig. Ne mulassza el senki ezt a polgári kötelességet.

Miért nem fogadtál szót?

»Hogy elfakult bennünk minden Krisztusi vonás — milyen fájdalmasan emberekké lettünk!!!

Kovács György lev. K. P.-hez.

»Romában minden eladó« — örökre megmaradt figyelmeztető, kisértő ígének. De ma már semmim sem kisért, még az élet sem. Vannak egyes dolgok, kényelmetlen természetűek, melyeket egyszerűen nem veszünk észre. Hány-szor érte már vád bekérgesedés reménységével kecsegtető lelkünket, hanyagságaink-bűneink, embertársaink bűnei miatt, de mindig sikerült makacsul elzárkoznunk a vádak elől s — főképpen az önmagunk tisztázása sikerült legfényesebben.

Igen. Sikerült és sikerülni is fog mindaddig, amíg kiki lépten-nyomon belebúlik nemtörődömsége siró-zokogó áldozatába. Hiszen már alig van falu, alig van család, amelyet meg ne fertőzött volna a nemtörődömség bűnös háttere.

Alig néhány napja, hogy egyik Szováta melletti faluba, egy elég jó módú székely család leánya sápadtan, félig meztelenül egy évi bukaresti szolgálat után, visszaérkezett szülőfalujába. Hazatért, mert a bukaresti kórházak kapuitál már közismertté vált, a kapusok csak rugással, durva toloncolással feleltek bekérgeskedő szavaira.

Ó, aki szent hittel a lelkében s erős fogadalommal szívében hagyta egy évvel ezelőtt háta mögött a falut és inté, kesergő édesanyját, most be-mocskolva, az élet összes fertőit megismerve tért haza szülei ölelőkarjaiba.

Szülei csak annyit változtak, hogy édesanyja sokszor, könnyektől pirosra mart szemekkel hajtogatja, szelíden, bánatosan:

— Óh, miért is tudtál elmenni, óh, miért nem fogadtál szót? Apja pedig bánatában be betér egy pohár borra.

Hány meg hány ehhez hasonló panasz sir, a falvak vityillóiban s a nagy városok pincelakásaiban.

Édesanyák — hová lettetek?!

Vigyázzatok magzataitokra!

Korond, fkt. 1932 nov. 2.

— ts — r.

Ipartestületi ügyek.

Országos kirakó vásárok: november 12-én Barót, Farkaslaka, 14. Zágor, 15-én Riomfalva, 17-én Homród, 18-án Siklód.

F. hó 8-án Brassóban országos iparos kongresszus volt, melyen Joa-nițescu munkaügyi miniszter is részt vett. Ipartestületünk képviselőiben Gyarmathy István elnök, Puhár Gábor titkár és Szócs Sámuel számvevő voltak kiküldve. A napirend legfőbb pontja a munkakamarák megszervezésének a kérdése volt, a kisiparosok régi kívánságuknak megfelelően követelték, hogy ha már nem lehet szó külön iparos kamarák felállításáról, a munkakamarák kebelében saját külön kisiparos osztályuk legyen, s ez vegye át az ipartestületek hatáskörét.

A székelyföldi iparosságnak emellett a legfontosabb igénye az volt, hogy respektálják a területi egymásra utaltság elvét s az egy blokkban levő megyék iparosságát egy munkakamara kebelében tömörítsék. Terv szerint ugyanis a brassói munkakamara körzetébe Brassó megyén kívül még csak Háromszék, Maros- és Fogaras-megyék tartoznának, míg Csikmegyét a regáibói Bacău, Udvarhelymegyét pedig a hunyadmegyei Déva körletébe osztották be. Ez a bizonyára politikai szempontoktól vezetett beosztás rendkívül előnytelen Csik- és Udvarhely-megye iparosságára nézve. Ipartestületünk részéről Puhár titkár szólt fel és fejtegette, adatokkal igazoltan, eme beosztásnak a helytelenségét és célszerűtlenségét. Az udvarhelyi iparosság mindennemű ügyei miatt nem mehet Dévára, amely háromszor, négyszer esik távolabb, mint Brassó, s ezért az utja rengeteg költségbe és időbe is kerül. Ezzel szemben Brassót egy nap meg lehet járni és az ügyek is sür-gősebben elintézhetőek. Kérte tehát a minisztert arra, hogy Udvarhely okvetlenül osztassék Déva helyett a brassói munkakamara hatáskörébe.

Puhár titkár felszólalására a miniszter nyomban válaszolt és megígérte, hogy intézkedni fog, hogy kérésünk teljesüljön. A vonatkozó kérést írásban nyomban el is készítetük és a miniszternek átadtuk.

Szóba jöttek a patenta fixa adó kivetésének és behajtásának igazgatótalanságai, a kenyérbélyegek jogtalan beszedése, s szó esett arról is hogy a kisiparos osztály állami szállításokban részesülhessen. A miniszter válaszában kiemelte, hogy a kenyérbélyeget megszüntetik és helyette liszt-illetéket vezetnek be. Igyekezni fog, hogy az iparosság többi követelése is érvényesüljön, mivel az ő munkaügyi politikáját az iparos érdekek védelme alkotja.

Mint látjuk, az ígéretekben mindig bőven jut ki az agyonsanyargatott kisiparos osztálynak, — ahány miniszter annyiféle ígérlet. De sajnos, ezekből az ígéretekben, melyeket 10 év óta hallunk, még soha sem volt beváltva semmi. Most úgy vélik, hogy a munkakamarák felállításával megjavulna a helyzet. Pedig nagyon tévednek, mert a pusztulást elsősorban az adók, be-tegsegélyzői és más taxák igazságtos és a kereset arányában való kivetésével, munkalehetőségek nyújtásával lehetne megállítani. Ez utóbbi alatt fő-

ként az állami szállítást értjük, mert ebben városunk képzett és szorgalmas iparossága még nem részesült. Ilyen intézkedésekkel jönnek a miniszterek a kisiparosztály megmentésére, de győződjön meg az általános munkahiányról és nyomorról személyesen a helyszínen és ne igérjenek előre semmit, hanem a látottak alapján intézkedjenek sürgősen.

Egyben figyelmeztetjük az összes mestereket, hogy a törvényes 8 órai munkaidőt a munkás személyzettel tartsák be, mivel ujabban is rendeletet kaptunk ennek ellenőrzésére nézve és kihágások esetén magas büntetés jár.

Az ipartestület elnöksége.

Népgyűlés Bögözben a gyümölcsstermelés érdekében.

Bögöz és a környékén fekvő Agyagfalva, Mátisfalva, Décsfalva, Székelymagyaros, Béta, Vágás, Dobó, Bikafalva, Ócfalva, Miklósfalva, Horódszentlászló és Ábránfalva községek lakossága f. hó 6-án, vasárnap délután 3 órai kezdettel Bögözben, a község háza nagytermében, több, mint 400 ember élénk érdeklődése mellett, nagyjelentőségű népgyűlést tartott. Jakab József bögözi ref. lelkész, mint az előkészítő bizottság elnöke, fejtette ki, hogy az összejövetel célja egy gyümölcsstermelési tanfolyam minél előbbi megszervezése, mely kapcsolatos lenne a baromfitenyésztés és méhészet ismertetésével is. Elsőnek Sz. Szakáts Péter kamarai elnök szólalt fel, tudvözölve a prefect képviselőjét és Gociman új vármegyei directort, aki először jelent meg a vármegyei székely lakosság körében. Rámutatva gazdasági helyzetünk leromlottóságára, s mai termelési ágazataink gyenge fejlődésére, a gyümölcsstermelést ajánlotta, mint a legbiztosabban jövedelmező új gazdálkodási irányzatot.

Gyerkes Mihály, a mezőgazdasági kamara gyümölcsstermelési szakértője, részletesen ismertette a gyümölcsstermelés gazdasági jelentőségét, a nép körében való meghonosításának módjait. Utána Bányai János, a Szé-

kelyföld talajviszonyainak geológiai ismertetését adta, kimutatva, hogy talajunk kivált a mély gyökerű növények, főképpen a gyümölcsfák termesztésére alkalmas.

Ezután az értekezlet, Gyerkes Mihály határozati javaslatára, egységes lelkesedéssel elhatározta egy gyümölcsstermelési tanfolyam szervezését, s megválasztotta a szervező bizottságot, melynek elnöke: Jakab József bögözi ref. lelkész, jegyző-titkára: Bónis Ferenc bögözi áll. ig. tanító, ügyvezető előadója pedig: Gyerkes Mihály nyug. ig. tanító lett.

A tanfolyam a beiratásokkal november hó 20-án kezdődik és november hó 30-ig, vagyis összesen 10 napig tart. A tanfolyam díja személyenként 50 leu, mely azonban fizethető egy szekér tűzifa, vagy egy véka buza természetbeni járandósággal is. A 10 nap együttéltartásért a résztvevők szintén ugyanezt a díjat fizetik.

Az értekezlet a tanfolyam költségeihez való hozzájárulásra felkéri az illetékes községek szervezeteit, helyi alakulatait s kérelemmel járul a Mezőgazdasági Kamarához és a vármegyéhez is.

Az új állampolgársági törvény

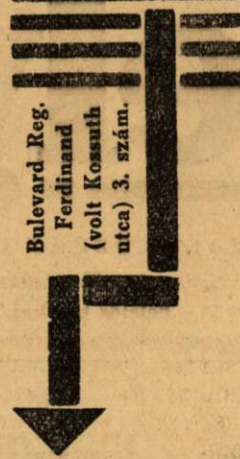
értelmében mindazok, akik az 1926 évi összeírásakor kimaradtak az állampolgársági lajstromból s eddig még nem tudták megszerezni az állampolgárságot, a községi előjárásnál kérelmezhetik az állampolgársági lajstromba való felvételüket. A kérelmezés utolsó határideje 1933 szeptember 1, de célszerű, ha az érdekeltek nem halogatták sokáig az ügyet, hanem már most mindjárt jelentkeznek az előjárásnál. Igazolni kell a községi illetőséget és azt, hogy miért nem jelentkezett annak idején a felvételre (betegség, távollét stb.) A Magyar Párt népirodája díjmentesen áll bárkinek rendelkezésére ez ügyben is s az esetleg szükséges írásbeli kérést is díjmentesen elkészíti.

alatt is vár volt Udvarhelyen), mint a nemzeti fejedelmek alatt. Az állam minden ellensége, a várral együtt, a várost is pusztította. A nagy tatárjárás, Mihály vajda és Básta hadjárata: Erdély birtoklásáért, II. Rákóczi György merész, de szerencsétlenül végződött háborúja a lengyel koronáért és annak nyomában a tatár és török pusztítás a Székelyföld szívében: Udvarhelyszéken és a városon is át-gázolt. Thököli és Rákóczi nagy szabadságharca se kerülte el. Thököli maga személyesen is volt Udvarhelyen. Tábor, a városon felül, a bethlenfalvi lokon tanyázott és igen nagy pusztítást hagytak maguk után.

Nagy Rákóczi felkelése, vagy mint az egykorú krónikás mondja: »sok nyereséget ígérő jó illata«, még a kezdet-kezdetén, a szabadság védelmére, a kuruc zászló alá állítja a vármegye népét és a város polgárságát. Gúti István kuruc kapitánynak nem került nagy erőfeszítésbe a vár birtokba vétele, mert védője: Ruyter hadnagy, hogy a város lakosságát a vérontástól megkímélje: önként adta fel a várat. Maga is kuruccá lett.

A szék részéről Kovács Izsák lett először kuruccá. A városi polgárok közül Nagy Borbély János is az elsők között volt. De idős ember lévén: nem fogott fegyvert, csak a szíve változott kuruccá. Így is kivette részét a nagy szabadságharcból. Védte a várost a kuruc és labanc-pusztításól. Szükség volt erre, mert volt olyan idő, hogy a város naponként kétszer-háromszor gazdát cserélt. Hol a kuruc, hol a labanc tüzte ki a várra a zászlót. A város polgárai aszerint lettek hol kurucok, hol labancok. Lélek szerint azonban csak kurucok voltak. Nagy Borbély János tehetős, nagy vagyonu ember volt. De volt szerető, jó szíve is, hogy juttasson belőle szü-

Rendkívül olcsó áron

szerezheti be szükségletét harisnyákból, keztükből, ridikülökből, kombinékból, külföldi Kelim-harászokból, kézimunka anyagokból, női fehérneműkből, pulover- és golfkabatokból.

Olcsó árak! Szolid kiszolgálás!

Állandó gyári lerakat.

Ordelt János-cégnél.

SPORT.

A múlt vasárnap délután a városi szegények javára tartott a Hargita és a helybeli Kolping barátságos mérkőzést, csekély érdeklődés mellett. A Hargita tartalékos csapata 3:1 arányban győzött a lelkesen játszó Kolping ellen, amelynek kapusa szép formát mutatott ezen a mérkőzésen. A Kolping csapat sokat fejlődött az utóbbi időben, meglátásuk, hogy tréningjüket együtt tartják a Hargitával.

Vasárnap a Hargita Keresztúron játszik, ellenfele Keresztúr válogatott csapata lesz. E mérkőzés előtt, amint értesülünk, a Keresztúron tartozkodó színészek fognak mérkőzni egy alkalmi csapattal, amelyben Udvarhelyről is többen játszani fognak. A Hargita mérsekelt fuvardíjért drukkereket is visz magával.

F. hó 13-ikán, vasárnap d. u. fél 3 órai kezdettel szenzációs footballmérkőzés lesz városunkban, az STV. és a helyi MTE csapatai között. Az MTE. nagyon készül erre a mérkőzésre, mert szeretne revánsot venni a tavaszi vereségért a bajnokcsapaton.

Megszűnt a száj- és körömfájás — megtartják a vásárokat.

A vármegyénkben 4 hónap óta uralkodó száj- és körömfájás már majdnem minden községben megszűnt s a főállatorvosi hivatal most hajtja végre a szükséges fertőtlenítéseket. A zár-lat e hónap 15-ikével az egész megye területén megszűnik s a 15-iki, keddi hetivásárra már szabad lesz a felhajtás. November 25-ikén áll be a pót-vásár, amely az elmaradt októberi országos vásárt fogja helyettesíteni. December 18-iki kezdettel megtartják a rendes, karácsonyi országos vásárt is.

Kész cserépkályhák

a legprimább chamotte-anyagból gyári áron kaphatók

Kóbori Ernő kályhásnál

Str. Horia (Alsó Tó-utca) 23.

Átalakításokat és mindennemű kályha-munkákat elvállalok.

Derzsi Czibere Nagy Borbély János.

Irta és a csizmadia ipartársulat házi estélyén 1932 okt. hó 30-án felolvasta: *Vajda Ferenc.*

Ez a sok nevű ember Székely-udvarhely város történetében igen nagy szerepet játszott a XVII. század második felében, de különösen a Rákóczi-féle forradalom idejében: a kurucvilágban. Egyszerű, harisnyás székely fiúból lett: előkelő iparos polgár; iparos polgárból: városbíró; városbíróból: fejedelmi udvarbíró. Ezek a megállóhelyek jelölik magasra ivelő pályáját. Mindenik állásban a polgárság önzetlen védelmezője, a város hű fia.

A Derzsi nevet szülőfalujától: Derzstől nyerte. Onnan jött a városba: borbélyinasnak. Igazi vezetőneve: Czibere volt. A Borbély nevet mestersége után kapta. A Nagy előnevet, testi és lelki nagyságáért, polgártársai adták: tiszteletből. Ugyanis, testileg igen szép növésű, dalás termetű, jó kinézésű férfi volt. Az ilyen férfiakra szokták mondani: kap a női szem rajta. De még szebb volt a lelke: tiszta és szeplőtlen. Szenny és mocsok nem tapadt hozzá, pedig az bizony volt elég akkor is. Az esze: éles, mint a borotva. Tisztán látott: ha a jelent nézte, ha a jövőbe pillantott. Valóságos kis diplomatája volt a városnak: de nem kétszínű, nem ravasz, hanem mindig őszinte és igazságos. Ezért lett Borbély Jánosból: Borbély Nagy János. Büszke is volt rá a város akkori polgársága: de mi is büszkén tekinthetünk rá, kétszáz év után is!

Székelyudvarhely város, a háborus világban, igen sokat szenvedett az ellenség pusztításaitól, Büszke vára, a mai csonka-vár: állami vár volt úgy a királyok alatt (mert az Árpádok

kölködőknek, szegényeknek. Különösen a kuruc katonákra volt nagy gondja, hogy szükségét ne lássanak. Dédelgette, megvédte a tisztet is, hogy a legénységgel jól bánjanak és ami fő: regulára, jó erkölcsre szoktassák, hogy a polgárság vagyonába kárt ne tegyenek. A labancokat is, hasonló indokból segítette, de már nem olyan nyíltan, nehogy a kuruc-ság gyanuba fogja a várost is, a városon is bosszút álljon. Bölcs előrelátás volt ez, mint a következmények megmutatták.

A »Székely-Támadt« vár ormán nem sokáig lengett a büszke kuruc zászló. A holdvilági csatában minden elveszett, amit eddig a székelység kivívott. Gúti, a »fertelmes életű« kuruc vezér csufosan megfutott. A székelység színe-java ott veszett. Br. Tige, a győztes labanc vezér, Udvarhely felé fordította hadseregét, hogy a városon bosszút álljon, holmi *laskás* kurucok garázdálkodásáért (így nevezték a prédáló kurucokat). Híre jött, hogy az egész város népét levágatja. Annál jobban megrémült a lakosság, mert a vár üresen állott, az őrség szétszaladt; a polgárság számottevő része elmenekült.

Othon maradt azonban Nagy Borbély János városbíró, hogy megoltalmazza a város javait, privilégiumait, drága írásait, pecsétjét, s más értékeit. Semmisen veszett el. A menekülők is az ő gondjaira bízták vagyonukat, marhájukat, drágaságukat, mindent, amit magukkal nem vihettek. Nagy Borbély János hűségesen gondját viselte, s mikor hazajöttek: hiány nélkül visszaadta.

A megrémült város tőle kért tanácsot.

— Ne csüggedjete, biztatta őket, a legerősebb várat is be lehet venni arannyal. Aranyunk, igaz, nincs,

de van Péter István polgártársunknak egy gyönyörű pej csitkója. Azt megvesszük tőle. A csitkó aranyat ér és elküldjük a labanc generálisnak ajándékba.

Tetszett ez a beszéd a honmaradt polgároknak és azt nyomban tett követte. Mikor a generális a város végére ért: már ott várta a tüzes vérű pejkó, egy kis küldöttséggel. A generális jó kedvvel fogadta az ajándékot. A mosoly, melynek kíséretében átvette: egy kissé megnyitotta a nagy félelmet a polgárság szívében; a hivatalos fogadtatás pedig egészen eloszlatta.

A labanc tábor a város felső végén, a Balogh-kertben szállott meg. Ott volt Br. Tige fényes sátora. Ott fogadta a város küldöttségét: a jézsuita rendfőnök, Nánási Mihály ref. esperes, Nagy Ugron János és Nagy Borbély János személyében. A fogadtatás elég rideg és elég rövid volt.

— Mit akarnak? — kérde a generális.

Nagy Borbély János felelt. Rövid volt a felet is, mint a kérdés. Rövid, de határozott.

— Az ártatlan város népének kegyelmet kérünk. Bizunk a generális ur jó szívében, hisszük, hogy ártatlanokon nem fog bosszút állani.

A rideg, gögös generális szíve meglágyult, (nem ok nélkül appellált arra Nagy Borbély János. A vérbosszút elengedte; rablás, fosztogatás felől biztosította. De, mert büntetni jött: azt egészen »elvesztetelné« nem merészelve, a várost néhány helyen, a széleken felgyújtatta, »ezt is oly kiméléssel, hogy a templomhoz közel semmi égetés ne legyen«.

»Igy szabadult meg az ártatlan városi nép a gonosztevő kurucok bünének büntetésétől«.

(Vége a jövő számban.)

Milliomos lehet, ha osztálysorsjegyet vásárol a Révész Ernő-kollekturából!

Van aki tagadja, van aki bevallja, hogy mégis legjobb a